

تأثیر نوآوری سازمانی و قابلیت های نوآوری فناورانه بر عملکرد شرکت های دانش بنیان مستقر در پارک های علم و فناوری تهران

رضا خان احمدلو

دانشجوی دکتر مدیریت تکنولوژی - گرایش مدیریت نوآوری، دانشگاه تهران rezakhanahmadloo@gmail.com

چکیده - پژوهش حاضر رابطه میان نوآوری سازمانی و قابلیت های نوآوری فناورانه را مورد ارزیابی قرار داده و اثرات آنها را بر عملکرد شرکت های دانش بنیان مستقر در پارک های علم و فناوری تهران مورد بررسی قرار می دهد. این پژوهش از منظر هدف، کاربردی بوده و از حیث روش گردآوری داده ها، به صورت پیمایشی (ابزار پرسشنامه) می باشد. جامعه آماری این پژوهش دربرگیرنده شرکت های دانش بنیان مستقر در پارک های علم و فناوری تهران می باشد که اعضای نمونه از بین آنها انتخاب شده اند. حجم نمونه نیز با استفاده از فرمول کوکران تعداد 376 شرکت برآورد شده است. در این پژوهش با استفاده از داده های حاصل از این نمونه ها بررسی نموده ایم که آیا قابلیت های نوآوری فناورانه بین نوآوری سازمانی و عملکرد شرکت ها نقش میانجی ایفا می نماید یا خیر. همچنین در این تحقیق به بررسی تعدیل رابطه میان توانمندی های نوآوری فناورانه و عملکرد شرکت ها توسط نوآوری سازمانی پرداخته شده است. در پژوهش حاضر، برای تحلیل داده ها از مدل سازی معادلات ساختاری و نرم افزار LISREL 8.8 استفاده گردیده است. نتایج حاصل از مدل سازی معادلات ساختاری نشان داد که قابلیت های نوآوری فناورانه تا حدودی میان نوآوری سازمانی و عملکرد شرکت نقش میانجی ایفا می نماید. به طور مشابه، یافته ها نشان از آن دارند که نوآوری سازمانی رابطه میان قابلیت های نوآوری فناورانه و عملکرد شرکت را تعدیل می نماید.

کلیدواژه - نوآوری سازمانی - قابلیت های نوآوری فناورانه - عملکرد

1- مقدمه

نوآوری تدریجی و مورد دوم نوآوری بنیادین، نامیده می شود [2]. در واقع در بازارهای پویا و مملو از رقابت، نوآوری ضامن بقای هر سازمان است [3]. با توجه به دیدگاه مبتنی بر منابع، نوآوری سازمانی یک منبع ضروری برای مزیت رقابتی است که می تواند منجر به بهبود در عملکرد شود. اگر شرکت ها قصد انجام نوآوری و بهبود در عملکرد را داشته باشند، باید قابلیت نوآوری داشته باشند. قابلیت نوآوری مجموعه کاملی از ویژگی های سازمان تعریف می شود که استراتژی های نوآوری را تسهیل کرده و از آن حمایت می کنند [4].

در واقع قابلیت نوآوری به پیاده سازی و یا ایجاد تکنولوژی هایی که درسیستمها، سیاستها، برنامه ها، محصولات، فرایندها، وسایل یا خدماتی که برای سازمان جدید است، اشاره دارد [5]. تحقیقات گسترده ای، حوزه مدیریت نوآوری را به پیامدهای رقابتی و اقتصادی در سطح ملی [6] و منطقه ای [7] پیوند می زنند. اگرچه در مورد اینکه نوآوری سازمانی، منشأ عملکرد برتر است، اجماع عمومی وجود دارد و پژوهش های فراوانی به عوامل تعیین کننده فرآیند، محصول و نوآوری سازمانی

امروزه بسیاری از سازمان ها و شرکت ها با رقابت فزاینده، پایدار و نامطمئنی روبرو هستند که به واسطه نوآوری، تغییر محیط و نیازهای در حال تغییر مشتریان شدت یافته است. با توجه به این تغییرات و تحولات علمی و فناورانه، سازمان هایی موفق و کارآمد به شمار می روند که علاوه بر هماهنگی با تحولات جامعه امروزی بتوانند مسیر تغییرات و دگرگونی ها را در آینده پیش بینی کرده و قادر باشند که این تغییرات را در جهت ایجاد تحولات مطلوب برای ساختن آینده ای بهتر هدایت کنند [1]. کشورهای جهان با تکیه بر نوآوری در پی افزایش بهره وری و بهبود وضعیت اقتصادی هستند و یکی از دلایل عمده این توجه، وجود قابلیت های نوآوری فناورانه در بین کشورها است.

نوآوری سازمانی از ادبیات متفاوت و پراکنده ای برخوردار است. محققان، نوآوری سازمانی را به نوآوری در محصول و نوآوری در فرآیند، و همچنین نوآوری را به توسعه محصولات جدید و بهبود محصولات موجود تقسیم می کنند، که مورد اول